

آیین نامه اجرایی حفاظت و بهره برداری از منابع آبی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۷۸/۲/۵

آیین نامه اجرایی حفاظت و بهره برداری از منابع آبی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۷۸،۰۲،۰۵ - ۱۳۳۴۰. ت ۱۷۹۲۵ هـ - ۱۳۷۸،۰۲،۱۸ - ۱۷۶ &وزارت جهاد سازندگی - سازمان حفاظت محیط زیست

&آب و نیرو - آمار و سرشماری - آیین دادرسی کیفری - استخدام کشوری - امور بین المللی - امور تعاونی - بهداشت و درمان - بیمه - جرایم و مجازاتهای عمومی - حفاظت محیط زیست - وزارتخانه ها - شکار و صید و شیلات - واردات و صادرات

هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۷۸،۲،۵ بنا به پیشنهاد وزارت جهاد سازندگی و به استناد ماده (۲۳) قانون حفاظت و بهره برداری از منابع آبی جمهوری اسلامی ایران - مصوب ۱۳۷۴ - آیین نامه اجرایی قانون یاد شده را به شرح زیر تصویب نمود:

آیین نامه اجرایی قانون حفاظت و بهره برداری از منابع آبی جمهوری اسلامی ایران فصل اول: تعاریف
ماده ۱ - اصطلاحات و کلماتی که در قانون حفاظت و بهره برداری از منابع آبی جمهوری اسلامی ایران که از این پس در این آیین نامه به اختصار قانون نامیده می شود و در مقررات اجرایی آن و این آیین نامه بکار برده شده است دارای مفاهیم زیر است:

۱ - آبزیان: عبارتند از کلیه موجودات زنده اعم از جانوری و گیاهی آبهای شیرین، شور و لب شور دریا یا موجوداتی که مراحل زندگی از چرخه زندگی (شامل کلیه مراحل رشد و نمو از قبیل تخم، لارو و نوزادی و غیره) و یا مدت زیادی از عمر خود را در آب طی می کنند.

۲ - آبزیان قابل پرورش در آبهای طبیعی و نیمه طبیعی داخلی: عبارت است از آن دسته از ماهیها، سخت پوستان، نرم تنان، گیاهان آبی که ارزش اقتصادی و پرورشی دارند.

۳ - آبی دار کردن: عبارت است از رها سازی گونه های بومی آبی که ذخایر آن از بین رفته یا در حال انقراض است و نیز رها سازی گونه های غیر بومی به یک منبع جاری یا ساکن از آبهای داخلی به دلایل زیستی اکولوژیکی یا اقتصادی .

تبصره - آبی دار کردن از دو طریق زیر صورت می گیرد:

الف - تکثیر: به فعالیتی گفته می شود که موجب ازدیاد یک گونه خاص از موجودات آبی به روش مصنوعی، نیمه مصنوعی و یا طبیعی گردد.

ب - پرورش آبزیان: شامل مجموعه فعالیتهایی است که جهت نگهداری موجود آبی پس از خروج از تخم و آغاز فعالیت تغذیه ای تا مرحله عرضه به بازار انجام می شود.

۴ - پروانه تکثیر و پرورش آبزیان : اجازه نامه ایست با عناوین موافقت اصولی پروانه تأسیس یا پروانه بهره برداری که اشخاص حقیقی و حقوقی در چارچوب شرایط مندرج در آن مجاز به تخصیص منابع، احداث و بهره برداری از تأسیسات تکثیر و پرورش آبزیان می باشند.

۵- مزرعه پرورش آبزیان: به محل پرورش انواع آبزیان اطلاق می گردد.

۶ - عمل آوری: هر گونه عملیاتی است که بر روی آبی پس از خروج از آب به منظور عرضه به بازار یا تولید محصولات شیلاتی انجام می گیرد، مانند شستشو، آماده سازی، بسته بندی، نگهداری، انجماد، فیله سازی، نمک سود کردن، دودی کردن، ترشی کردن، کنسرو کردن، تولید خمیر و پودر کردن.

۷ - تأسیسات عمل آوری: عبارتست از مکان، کارگاه، کارخانه یا شناوری که در آن یک یا چند نوع عملیات عمل آوری انجام می شود.

۸ - صید: عملیاتی است که به منظور خارج کردن آبزیان از محیط زیست طبیعی آنها صورت می گیرد.

۹ - پروانه صید: اجازه نامه‌ای است که به منظور انجام فعالیت‌های صیادی اشخاص حقیقی و حقوقی صادر شده است و در آن بر حسب مورد مشخصات شناور، روش صید، نوع و میزان ابزار و ادوات، گونه، میزان سهمیه صید، منطقه صید، مالک یا مالکین شناور، مشخص می‌شود.

۱۰ - بندر صیادی - به محدوده‌ای از ساحل دریا، دریاچه، یا رودخانه اطلاق می‌شود که به جهت دارا بودن پناهگاه طبیعی (خور یا آبراهه مناسب) یا مصنوعی (موج شکن) و تأسیسات ساحلی دیگر، پهلو گیری و تخلیه صید بوسیله شناورهای صیادی در آن امکان‌پذیر بوده و اکثر شناورهای فعال در آن شناورهای صیادی می‌باشند.

۱۱ - ارزیابی ذخایر: کاوش‌هایی است که جهت تعیین میزان اولیه (مرجع) توده زنده آبزیان صورت می‌گیرد.

۱۲ - شناورها، آلات و ادوات غیر مجاز: کلیه شناورها و آلات و ادوات صیادی که استفاده از آنها برابر مقررات مجاز اعلام نشده است .

۱۳ - وزارت نیرو: وزارت نیرو و سازمان مدیریت منابع آب کشور و سازمان‌های آب منطقه‌ای و سازمان آب و برق خوزستان

فصل دوم: قلمرو اجرایی قانون و مقررات اجرایی آن

ماده ۲ - قلمرو اجرایی قانون و مقررات اجرایی آن عبارت است از:

۱ - آبهای تحت حاکمیت و صلاحیت جمهوری اسلامی ایران (آبهای داخلی، دریای سرزمینی و منطقه انحصاری و اقتصادی) در خلیج فارس و دریای عمان به ترتیب مقرر در قانون مناطق دریایی جمهوری اسلامی ایران و مقررات اجرایی آن .

۲ - آبهای تحت حاکمیت و صلاحیت جمهوری اسلامی ایران در دریای خزر

۳ - آبهای داخلی و مرزی ایران از قبیل آبهای موجود در دریاچه‌های طبیعی و مصنوعی و پشت سدها، رودخانه‌ها، آبگیرهای طبیعی و مصنوعی، آبراهها، تالابها، مردابها اعم از شور، شیرین یا آبهای لب شور ساحلی و مصب رودخانه‌ها .

فصل سوم: طرح مدیریت ذخایر آبزیان

ماده ۳ - طرح مدیریت ذخایر آبزیان با هدف شناسایی و معرفی ذخایر قابل بهره برداری بر اساس تحقیقات علمی و نیازهای اجتماعی و اقتصادی توسط شرکت سهامی شیلات ایران که از این پس در این آیین نامه به اختصار شیلات نامیده می‌شود تهیه و پس از تایید کمیسیون‌های مدیریت بهره‌برداری ذی ربط توسط وزیر جهاد سازندگی جهت اجرا ابلاغ می‌گردد.

تبصره ۱ - شیلات طرح مدیریت ذخایر آبزیان و تدابیر اتخاذ شده در اجرای آن را به نحو مناسب منتشر می‌نماید.

تبصره ۲ - شیلات مکلف است در هنگام تهیه طرح مدیریت ذخایر آبزیان با صیادان یا نمایندگان آنها و اتحادیه شرکت‌های تعاونی صیادی ذی ربط و همچنین سایر اشخاص ذی نفع مشورت نماید.

تبصره ۳ - شیلات طرح مدیریت ذخایر آبزیان را پس از طی مراحل فوق تهیه و به سازمان بنادر و کشتیرانی اعلام می‌دارد.

ماده ۴ - کمیسیون‌های مدیریت بهره برداری ذخایر آبزیان عبارتند از:

۱ - کمیسیون مدیریت بهره برداری ذخایر آبزیان خلیج فارس و دریای عمان.

۲ - کمیسیون مدیریت بهره برداری ذخایر آبزیان دریای خزر.

۳ - کمیسیون مدیریت بهره برداری ذخایر آبزیان آبهای داخلی.

تبصره - نحوه تشکیل، شرح وظایف و اعضای این کمیسیون طی دستورالعملی که بوسیله شیلات تهیه و به تایید وزیر جهاد سازندگی می‌رسد ابلاغ خواهد شد.

فصل چهارم: تعاونیها، خدمات و تأسیسات بندری

ماده ۵ - صدور مجوز تشکیل شرکت‌های تعاونی و اتحادیه‌های صیادی و تکثیر و پرورش آبزیان توسط وزارت تعاون منوط به ارایه موافقت کتبی شیلات توسط متقاضیان به وزارت تعاون می‌باشد.

ماده ۶ - بنادر صیادی تحت سرپرستی و نظارت شیلات اداره می‌شود، شیلات می‌تواند ارائه خدمات و اداره تأسیسات بندری را به شرکت‌های تعاونی یا خصوصی واگذار نماید.

ماده ۷ - امور زیر در بنادر صیادی، تحت مدیریت یا نظارت شیلات و با رعایت مقررات و سایر قوانین ذی ربط انجام می‌شوند:

- ۱ - ایجاد، تکمیل، توسعه ساختمانها و تأسیسات تعمیرگاههای ساحلی در بنادر صیادی با رعایت وظایف سایر ارگانهای ذی ربط.
- ۲ - اجرای مقررات بندری در محدوده بنادر صیادی.
- ۳ - اداره امور تخلیه، بارگیری، حمل و نقل و نگهداری محصولات، ابزار و ادوات و مایحتاج صیادی با رعایت مقررات مربوط.
- ۴ - اداره شبکه مخابراتی و کنترل شناورهای صیادی با رعایت مقررات مربوط.
- ۵ - وصول بهای تعرفه‌های بندری موضوع این آیین نامه.
- ۶ - تعیین نحوه استفاده و شرایط بهره برداری از تأسیسات و تجهیزات بندری در محدوده بنادر صیادی.
- ماده ۸ - وظایف و اختیارات مدیریت بنادر صیادی با رعایت قوانین و مقررات ذی ربط به شرح زیر است:
 - ۱ - نگهداری دفتر ثبت آمار صیادان، تردد شناورها و مراجعین به بندر.
 - ۲ - هدایت شناورها برای ورود و خروج به بندر و پهلو گیری با رعایت مقررات مربوط به راهنمایی شناورها.
 - ۳ - کمک رسانی در موقع بروز حوادث در محوطه بندر صیادی با همکاری سایر دستگاهها.
 - ۴ - ثبت و گزارش حوادث دریایی مربوط به شناورهای صیادی و صیادان و ارسال آن به مراجع ذی ربط.
 - ۵ - اقدام در جهت تأمین انتظامات و حفاظت تأسیسات بندری.
 - ۶ - نظارت بر نحوه عملکرد واحدهای خدمات دهنده مستقر در بندر در زمینه ایجاد تأسیسات بندری.
 - ۷ - نصب و مراقبت نورافکنها و فانوسها و علائم دریایی در بندر با هماهنگی سازمان بنادر و کشتیرانی.
 - ۸ - دریافت وجوهی که طبق مقررات وصول آنها به عهده شیلات واگذار شده یا می‌شود.
 - ۹ - دریافت خسارات وارده به بند و تأسیسات بندری با رعایت مقررات مربوط.
 - ۱۰ - تنظیم صورت جلسه مربوط به برخورد شناورها با یکدیگر و تأسیسات بندری و گزارش آن به مراجع ذی ربط.
 - ۱۱ - انجام بازرسیهای لازم از شناورها حسب وظایف و مأموریت‌های محول شده از قبیل انطباق شناورها، تجهیزات ابزار و ادوات صید آن با موارد مندرج در پرونده صید.
 - ۱۲ - کنترل رعایت مقررات بهداشت، زیست محیطی و حمل و نقل بهینه آبیان.
 - ۱۳ - اجرای سایر مقررات بندری شیلات.
 - ۱۴ - حصول اطمینان از بکار گیری کارکنان و خدمه با صلاحیت و به تعداد مورد نیاز بر روی شناورهای صیادی با رعایت مقررات تعیین شده توسط مراجع ذی ربط.
- ماده ۹ - صیادان، صاحبان و کارکنان شناورهای صیادی و تأسیسات و واحدهای تولیدی و خدماتی مربوط و ناخدایان این گونه شناورها ملزم به رعایت ضوابط ذیل می‌باشند:
 - ۱ - رعایت ضوابط و مقررات بندری شیلات.
 - ۲ - نگهداری تعداد لازم از ملوانان صلاحیتدار در شناور.
 - ۳ - همکاری با مأمورین اداره بندر به منظور انجام وظایف و مأموریت‌های محول شده.
 - ۴ - رعایت مقررات ایمنی، بهداشتی و محیط زیست.
- ماده ۱۰ - صاحبان شناورهای که به هر طریق مانع عبور و مرور در بندر یا مسیر آن شده‌اند با اخطار کتبی مدیریت بندر موظفند در مهلت تعیین شده نسبت به رفع مانع اقدام نمایند.
- تبصره ۱ - پس از انقضای مهلت اخطار کتبی چنانچه صاحبان شناورهای مذکور به رفع مانع اقدام ننمایند، مدیریت بندر راساً نسبت به رفع مانع عبور و مرور اقدام کرده و صاحب شناور موظف به پرداخت هزینه‌های آن می‌باشد.
- تبصره ۲ - در صورتی که مصالح بندر، عملیات رفع مانع را از مسیر و محوطه بندر به فوریت ایجاب کند، مدیریت بندر می‌تواند بدون رعایت مدت اخطاریه به صاحب شناور برای رفع مانع اقدام کند و صاحب شناور باید هزینه رفع را بپردازد.
- ماده ۱۱ - مقررات مربوط به مسیرهای تردد دریایی، چراغ شناورها و علائم و اشارات دریایی و بندر مطابق مقررات سازمان بنادر و کشتیرانی خواهد بود.
- تبصره - شناورهای صیادی موظفند علائم و نشانه‌های خاص شناورهای صیادی مصوب شیلات را نیز رعایت نمایند.

ماده ۱۲ - شیلات شناورهای صیادی را برای تردد و استفاده از خدمات بندری در بنادر صیادی سازماندهی می‌نماید. صاحبان شناورها با موافقت شیلات موظف به انتخاب یک بندر به عنوان بندر اصلی می‌باشند، در این صورت شناورهای صیادی در سایر بنادر صیادی به عنوان شناور میهمان محسوب می‌گردند.

ماده ۱۳ - شیلات مجاز است بابت حق ورود، پهلو گیری و توقف شناورها در بنادر صیادی بر اساس نرخهای مبنای جدول ذیل مبالغی را به عنوان تعرفه دریافت کند.

تعرفه استفاده از خدمات بندری برای هر بار استفاده از تأسیسات بندری و به ازای هر تن ظرفیت ناخالص

۱ - تعرفه بندری شناور صیادی میهمان حداکثر به میزان دو برابر تعرفه‌های مورد نظر برای شناورهای صیادی مقیم محاسبه و دریافت می‌شود مگر آنکه انتقال شناور مذکور از بندر اصلی به بندر دیگر بر اساس سیاستهای مدیریت صید صورت گرفته شود.

۲ - به منظور استفاده حداکثر از اسکله، هر گاه پهلو گیری شناور در کنار اسکله بیش از یک ساعت به طول انجامد برای یک ساعت اول به ازای هر تن ظرفیت ناخالص شناور (۲۰٪) و برای ساعتهای بعدی (۵۰٪) به مبلغ عدد مبنای مندرج در جدول اضافه محاسبه و دریافت می‌شود.

تبصره - در مناطقی که به دلیل عدم وجود حوضچه آرام، شناورها ناچار به پهلو گیری در کنار اسکله هستند از اجرای مفاد این بند مستثنی می‌باشند.

۳ - هرگاه شناور صیادی به دلیل خرابی موتور یا بدنه مجبور به توقف در بندر گاه شود حداکثر تا (۱۰) روز از پرداخت حق توقف معاف و در (۱۰) روز دوم معادل حق توقف مندرج در جدول و از (۱۰) روز سوم به بعد (۲۰٪) به عدد مبنای اضافه خواهد شد.

۴ - در صورتی که توقف شناور در بندرگاه به دلیل ممنوعیت ها و سیاستهای مدیریت صید صورت گرفته باشد، تا زمان رفع ممنوعیت، عوارض بندری دریافت نخواهد شد. بدیهی است شناورهایی که به دلیل تخلف متوقف می‌شوند مشمول مفاد این بند نمی‌شوند.

تبصره - مبالغ مذکور در این ماده از شناورهای خارجی حسب نظر شیلات به ارزهای معتبر خارجی دریافت می‌شود.

فصل پنجم: تکثیر و پرورش آبزیان

ماده ۱۴ - انجام هر گونه فعالیت در زمینه تکثیر و پرورش آبزیان توسط افراد حقیقی و حقوقی مستلزم دریافت پروانه از شرکت سهامی شیلات ایران است.

نوع پروانه با توجه به نوع فعالیت شامل تکثیر آبزیان، پرورش یا تکثیر و پرورش آبزیان است و براساس مرحله فعالیت شامل موافقت اصولی، پروانه بهره برداری، می‌باشد.

تبصره - انجام فعالیتهایی که جنبه تفننی و سرگرمی دارد از شمول این ماده مستثنی هستند.

ماده ۱۵ - صدور پروانه تکثیر و پرورش آبزیان برای متقاضیان تابع شرایط ذیل است:

۱ - انطباق موضوع درخواست با طرحهای توسعه تکثیر و پرورش آبزیان در کشور

۲ - دارا بودن شرایط لازم زیر برای متقاضی یا متقاضیان:

- گذراندن دوره آموزشی یا دارا بودن سابقه علمی یا عملی مرتبط.

- دارا بودن کارشناس یا فن ورز واجد شرایط به تعداد مورد نیاز براساس ضوابط شیلات ایران برای صدور یا تمدید پروانه بهره برداری.

ماده ۱۶ - دریافت بیش از یک پروانه تکثیر و پرورش آبزیان برای اشخاص حقیقی قبل از اینکه موضوع فعالیت پروانه قبلی به مرحله بهره برداری رسیده باشد ممنوع بوده و در مورد اشخاص حقوقی که توان مالی، اجرایی و فنی متقاضی به تشخیص شیلات برای بیش از یک فعالیت مناسب باشد، دریافت آن بلامانع است.

ماده ۱۷ - تشکیل شرکتهای غیر دولتی با هدف انجام فعالیتهای تکثیر و پرورش آبزیان و یا گنجانیدن این قبیل فعالیتها در اساسنامه شرکتهای مستلزم دارا بودن پروانه تکثیر و پرورش آبزیان یا آرایه گواهی معتبر مبنی بر موافقت شیلات با انجام این فعالیتها است.

ماده ۱۸ - نحوه صدور پروانه تکثیر و پرورش آبزیان بر اساس دستورالعمل مصوب وزیر جهاد سازندگی تعیین خواهد شد.

ماده ۱۹ متقاضیان دریافت پروانه تکثیر و پرورش آبزیان برای اخذ مجوز از مراجع ذي ربط با صدور معرفي نامه يا ارسال رونوشت پروانه از طرف شیلات به این مراجع معرفي خواهند شد و متقاضی شخصاً موظف به دریافت این مجوزها از مراجع ذي ربط می باشد.

ماده ۲۰ - صدور پروانه تأسیس مزارع تکثیر و پرورش آبزیان موکول به ارایه مجوز تخصیص و بهره برداری از منابع آبی توسط وزارت نیرو (سازمان مدیریت منابع آب و سازمانهای آب منطقه‌ای و آب و برق خوزستان) است.

ماده ۲۱ - آب بها یا حق النظاره و حق اشتراك برای استفاده از منابع آبی کشور که تحت نظارت و مدیریت وزارت نیرو هستند به شرح زیر محاسبه و توسط دارنده پروانه به وزارت نیرو پرداخت می شود.

الف - پرورش ماهیان گرمابی

۱ - آب بها برای منابع آبی تنظیم شده، پنج درصد (۵%) از محصول یا ارزش ریالی آن و برای منابع آبی تنظیم نشده، یک درصد (۱%) از محصول و یا ارزش ریالی آن می باشد.

۲ - حق اشتراك برای هر یک هزار متر مربع استخر معادل حق اشتراكی است که برای هر هکتار زراعت آبی در همان منطقه پرداخت می شود.

ب - پرورش ماهیان سرد آبی

۱ - آب بها برای منابع آبی تنظیم شده، سه درصد (۳%) از محصول یا ارزش ریالی آن و برای منابع آبی تنظیم نشده، یک درصد (۱%) از محصول یا ارزش ریالی آن می باشد.

۲ - حق اشتراك برای هر یک هزار متر مربع استخر معادل حق اشتراكی است که بابت هر هکتار زراعت آبی در همان منطقه پرداخت می شود.

تبصره ۱ - ملاک محاسبه ارزش ریالی قیمت عمده فروشی در هر مزرعه خواهد بود.

تبصره ۲ - فعالیت‌های تکثیر و پرورش آبزیان دریایی و لب شور که از منابع آبهای شور و لب شور سطحی (با میزان شوری بیش از ده گرم در لیتر) استفاده می کنند از پرداخت آب بها و حق اشتراك معاف هستند.

تبصره ۳ - در مزارع تکثیر و پرورش آبزیان دریایی و لب شور که از منابع آبهای شیرین استفاده می کنند، میزان آب بها و حق اشتراك بر حسب میزان و درصد آب شیرین که برای تعدیل شوری مورد استفاده قرار می گیرد و براساس تعرفه مشخص شده در این ماده محاسبه و تعیین خواهد شد. درصد آب شیرین مورد استفاده توسط شیلات با هماهنگی وزارت نیرو تعیین می شود.

تبصره ۴ - در صورتی که مبالغ و درصدهای موارد فوق با تصویب مراجع قانونی تغییر کند درصدها و مبالغ مصوب اخیر قابل اجراء است .

ماده ۲۲ - آبی پروری در منابع آبهای نیمه طبیعی (آب بندانها و دریاچه‌های پشت سدها) تحت نظارت وزارت نیرو، پس از هماهنگی و کسب مجوز از وزارت مذکور بلامانع است.

ماده ۲۳ - وزارت نیرو موظف است در مدت یکسال پس از بهره برداری حق انشعاب و اشتراك و برق مصرفی مزارع تکثیر و پرورش آبزیان را براساس تعرفه‌های کشاورزی محاسبه و دریافت کند. ()

ماده ۲۴ - وزارت نیرو موظف است در برنامه‌های توسعه تأسیسات آبی و برنامه‌های تخصیص و مدیریت منابع آبی، سهم آبی پروری را مشخص و اعلام نماید.

ماده ۲۵ - در اجرای ماده (۱۹) قانون، شیلات برای انجام اقدامات موضوع ماده (۳) آن در دریاچه پشت سدها، موضوع را به سازمان مدیریت منابع آب ایران و در رودخانه‌ها حسب مورد به شرکت‌های آب منطقه‌ای و سازمان آب و برق خوزستان اعلام و با هماهنگی و کسب مجوز از مراجع ذي ربط اقدام می نماید.

ماده ۲۶ - صندوق بیمه محصولات کشاورزی مکلف به بیمه نمودن آبزیان پرورشی و سایر شرکت‌های بیمه دولتی مکلف به بیمه کردن ابنیه، تأسیسات و تجهیزات مزارع تکثیر و پرورش آبزیان هستند.

تبصره - ضوابط و شیوه نامه بیمه کردن محصولات آبزیان پرورشی توسط صندوق بیمه محصولات کشاورزی با هماهنگی شیلات تعیین خواهد شد.

ماده ۲۷ - شیلات ایران به منظور تأمین بخشی از هزینه‌های مربوط به صدور پروانه‌های تکثیر و پرورش آبزیان مبالغ زیر را بر حسب درصدی از میزان سرمایه گذاری ثابت طرح از متقاضیان دریافت می کند:

ماده ۲۸ - به منظور توسعه و بهره برداری اصولی از مزارع تکثیر و پرورش آبزیان، نقشه‌های اجرایی احداث ابنیه و نصب تأسیسات و تجهیزات مزارع و پرورش آبزیان قبل از اجرا باید به تایید شیلات برسد.

- تبصره - شیلات می‌تواند وظیفه رسیدگی و تایید نقشه‌های اجرایی را به افراد حقیقی یا حقوقی ذی صلاح که دارای رتبه بندی سازمان برنامه و بودجه یا برگ تایید صلاحیت فنی از شیلات باشند تفویض نماید. میزان حق الزحمه این افراد براساس ضوابط سازمان برنامه و بودجه تعیین خواهد شد.
- ماده ۲۹ - شیلات مجاز به انجام بازدیدها و بررسی‌های کارشناسی مزارع تکثیر و پرورش آبزیان در هر مرحله از کار و در اوقات متعارف کاری مزرعه می‌باشد.
- ماده ۳۰ - در صورتی که دارنده پروانه، پس از صدور پروانه پیگیریهایی لازم را برای انجام موضوع پروانه به عمل نیاورد، بنابه تشخیص شیلات پروانه صادر شده باطل می‌گردد.
- ماده ۳۱ - تمدید مهلت اعتبار پروانه برای پروانه‌هایی انجام می‌شود که بنا به تشخیص دارنده پروانه پیگیری لازم را به عمل آورده باشد.
- تبصره - در صورت عدم تمدید پروانه، پس از خاتمه مهلت اعتبار پروانه صادره خود به خود ابطال می‌شود و نیازی به صدور برگ ابطال پروانه نیست.
- ماده ۳۲ - تغییر نام دارنده موافقت اصولی یا تأسیس تکثیر و پرورش آبزیان یا انتقال سهام به میزان بیش از (۵۰٪) در مورد اشخاص حقوقی، تا پیش از دریافت پروانه بهره برداری ممنوع است.
- ماده ۳۳ - واردات مولدین یا نوزادان آبزیان بومی یا غیر بومی از خارج کشور با رعایت سایر قوانین و مقررات کشور با مجوز شیلات مجاز است.
- ماده ۳۴ - صدور آبزیان پرورشی بومی یا غیر بومی به خارج از کشور با رعایت سایر قوانین و مقررات با مجوز شیلات مجاز است.
- ماده ۳۵ - نقل و انتقال آبزیان زنده برای انجام فعالیتهای تکثیر و پرورش مستلزم کسب مجوز از شیلات است.
- ماده ۳۶ - در صورتی که مزارع تکثیر آبزیان، مولدین مورد نیاز خود را از طبیعت صید و تهیه می‌نمایند، برای حفظ ذخایر آن موظف به رها سازی نوزادهمان آبزی به همان منبع آبی یا محلی که شیلات تعیین می‌کند، هستند. تعداد، سن و نحوه رها سازی در دریا توسط شیوه نامه شیلات تعیین خواهد شد.
- ماده ۳۷ - وظایف دارندگان پروانه تکثیر و پرورشی آبزیان به شرح زیر است:
- ۱ - ایجاد تأسیسات و ابنیه مطابق نقشه‌های اجرایی.
 - ۲ - بهره برداری از مزرعه مطابق با شرایط و ضوابط تعیین شده و مندرج در پروانه.
 - ۳ - همکاری کامل با کارشناسان و بازرسان شیلات در انجام بازدیدها.
 - ۴ - آرایه آمار و اطلاعات مربوط به تولید به ترتیبی که شیلات تعیین می‌نماید.
 - ۵ - عدم نگهداری و پرورش آبزیان غیر مجاز در مزرعه.
 - ۶ - عدم نگهداری و مصرف دارو و مواد شیمیایی غیر مجاز در مزرعه.
 - ۷ - اعلام بروز بیماریهای خطرناک و مسری به نزدیکترین اداره یا نمایندگی شیلات.
 - ۸ - عدم نقل و انتقال یا عرضه آبزیان مبتلا به بیماریهای خطرناک، مسری و مشترک بین انسان و دام .
 - ۹ - عدم نقل و انتقال یا عرضه مواد غذایی، دارویی و ضایعات و زباله‌های آلوده به عوامل بیماری زای خطرناک، مسری و مشترک بین انسان و دام .
 - ۱۰ - صید و عمل آوری آبزیان در مزرعه مطابق استانداردهای تعریف شده توسط شیلات ایران .
- تبصره - فهرست داروها و مواد شیمیایی غیر مجاز و همچنین بیماریهای مسری و خطرناک توسط شیلات ایران و نیز شیوه عمل آوری آبزیان در مزرعه با هماهنگی سازمان دامپزشکی در فروردین ماه هر سال اعلام می‌شود.
- ماده ۳۸ - در صورت احداث مزرعه بر خلاف نقشه‌های مصوب، شیلات به دارنده پروانه اخطار کتبی جهت رفع نقص و انجام اصلاحات لازم و ایجاد تأسیسات و ابنیه بر اساس نقشه‌های مصوب، می‌دهد و دارنده پروانه موظف است حداکثر ظرف یک ماه از تاریخ ابلاغ اخطار به نسبت به انجام اصلاحات مشخص شده اقدام نماید، در غیر این صورت شیلات پروانه مختلف را تا انجام اصلاحات لازم تعلیق می‌نماید.
- ماده ۳۹ - در صورت ارتکاب هر یک از تخلف‌های زیر توسط صاحبان پروانه تکثیر و پرورش آبزیان، برای نوبت اول شیلات نسبت به صدور اخطار کتبی اقدام می‌کند و در صورت تکرار، پروانه صادر شده برای مدت یک تا شش ماه به حال تعلیق در می‌آید .
- ۱ - عدم بهره برداری از مزرعه مطابق با شرایط و ضوابط تعیین شده و مندرج در پروانه.
 - ۲ - عدم همکاری کامل با کارشناسان و بازرسان شیلات در انجام بازدیدها.

- ۳ - عدم آرایه آمار و اطلاعات مربوط به تولید به ترتیبی که شیلات تعیین نموده است.
- ۴ - عدم اعلام بروز بیماریهای خطرناک و مسری به نزدیکترین مرجع شیلاتی.
- ۵ - عدم صید و عمل آوری آبزیان در مزرعه مطابق استانداردهای تعریف شده توسط شیلات.
- ۶ - عدم رعایت مفاد مجوز تخصیص آب بر اساس اعلام وزارت نیرو .
- تبصره - اقدامات پیش بینی شده در این آیین نامه نافی مجازتهای تعیین شده در ماده (۲۲) قانون نمی باشد.
- ماده ۴۰ - در صورت انجام تخلفهای زیر، پروانه صادر شده برای مدت سه ماه تا یک سال به حال تعلیق در خواهد آمد و در صورت تکرار پروانه صادر شده باطل می شود:
- ۱ - نگهداری و پرورش آبزیان غیر بومی یا غیر مجاز در مزرعه.
 - ۲ - نگهداری و مصرف دارو و مواد شیمیایی غیر مجاز در مزرعه.
 - ۳ - ایجاد هر گونه آلودگی که باعث بروز بیماریهای خطرناک و مسری شود.
 - ۴ - نقل و انتقالات یا عرضه آبزیان مبتلا به بیماریهای خطرناک و مسری و مشترک بین انسان و دام و آبی.
 - ۵ - نقل و انتقال یا عرضه مواد غذایی، دارویی و غیره که آلوده به عوامل بیماری زای خطرناک، مسری و مشترک بین انسان و دام می باشد.
- ماده ۴۱ - در صورت بروز بیماریهای خطرناک، مسری و مشترک بین انسان و دام که قابل درمان نباشند و سرایت و همه گیر بودن آن محتمل باشد، به تشخیص شیلات و تایید سازمان دامپزشکی کشور کلیه آبزیان آلوده باید به شیوه مناسب نابود شوند و تأسیسات و ابنیه مزرعه سترون شوند. هزینه نابودکردن محصول و انجام گندزدایی بر عهده دارنده پروانه است.
- ماده ۴۲ - با توجه به تبصره ذیل بند (۶) ماده (۳) و نیز ماده (۲۳) قانون، وظایف شیلات و سازمان حفاظت محیط زیست به شرح زیر تفکیک می شود:
- الف - حدود وظایف شیلات در آبهای داخلی:
- ۱ - انجام بررسیهای لیمنولوژیکی و اکولوژیکی در منابع آبهای داخلی که ضرورت معرفی یا پرورش آبزیان به تشخیص شیلات ایران در آنها مشخص شده است. نقطه نظرهای سازمان حفاظت محیط زیست برای انجام این قبیل مطالعات تهیه و به صورت دستورالعمل منتشر خواهد شد. انجام بررسیهای لیمنولوژیکی و اکولوژیکی در مناطق آبی تحت مدیریت سازمان حفاظت محیط زیست و تالابهای بین المللی بر اساس فهرست پیوست این آیین نامه با تایید سازمان حفاظت محیط زیست انجام خواهد شد.
 - ۲ - بررسی هر یک از منابع آبهای داخلی از نظر امکان معرفی یا پرورش انواع آبزیان و تعیین ظرفیتهای نگهداری و تولید.
 - ۳ - تعیین گونههای مناسب پرورشی (علاوه بر گونههای موجود)
 - ۴ - آبی دار کردن و پرورش گونههای مناسب آبزیان در آبهای داخلی که بررسی شده اند به استثنای محیطهای آبی حساس مندرج در فهرست پیوست این آیین نامه که آبی دار کردن آنها با تصویب سازمان حفاظت محیط زیست انجام می گیرد.
 - ۵ - بهره برداری تجاری یا صدور پروانه بهره برداری از منابع آبی دار شده و منابعی که برنامه ریزی برای پرورش در آنها انجام شده است. در محیطهای آبی مندرج در فهرست پیوست این آیین نامه، بهره برداری برابر ضوابط آرایه شده توسط سازمان حفاظت محیط زیست بوسیله شیلات انجام خواهد شد.
 - ۶ - دارا بودن گواهی بهداشتی و سلامت آبزیان قبل از رها سازی آنها در آبهای داخلی الزامی است
 - ۷ - گونههای آبزیان پرورشی حتی الامکان از انواع بومی یا از گونههای موجود در کشور انتخاب خواهند شد.
- ب - وظایف سازمان حفاظت محیط زیست در آبهای داخلی،
- ۱ - اعلام ضوابط و معیارهای انجام مطالعات مرتبط با آبی دار کردن و پرورش انواع آبزیان در آبهای داخلی کشور، ارزیابی گونههای، کمیت و کیفیت آبزیان مورد نظر شیلات برای رها سازی.
 - ۲ - تشخیص گونههای آبزیانی که از سوی شیلات برای رها سازی در منابع آبهای داخلی یا پرورش انتخاب شده اند.
 - ۳ - پایش آبهای داخلی که در آنها انواع آبزیان رها سازی شده و پرورش می یابند.
 - ۴ - مدیریت در محیطهای آبی مندرج در فهرست پیوست این آیین نامه با توجه به قوانین و مقررات سازمان حفاظت محیط زیست.

۵ - به استناد ماده (۸) قانون حفاظت محیط زیست و ماده (۱۷) آیین نامه اجرایی قانون شکار و صید، صدور پروانه صید ماهی در آبهای داخلی به استثنای آن دسته از منابع آبهای داخلی که از طریق شیلات آبی دار شده است توسط سازمان حفاظت محیط زیست انجام می شود.

تبصره - پایش مخازن پشت سدها و صدور پروانه صید ماهی توسط سازمان حفاظت محیط زیست از مخازن مذکور که آبی دار شده است باید با مجوز وزارت نیرو باشد.

ج - به منظور هماهنگی در انجام مفاد وظایف مشخص شده برای سازمان حفاظت محیط زیست و شیلات ایران، گروه کاری مشترکی متشکل از نمایندگان دو طرف تشکیل می شود.

فصل ششم: فعالیتهای صیادی

ماده ۴۳ - شیلات براساس طرح مدیریت ذخایر آبیان نسبت به صدور پروانه صید با رعایت شرایط ذیل اقدام می کند: ()

الف - شرایط صدور پروانه صید با استفاده از شناور عبارتند از:

- ۱ - دارا بودن پروانه بهره برداری از سازمان بنادر و کشتیرانی.
- ۲ - دارا بودن بیمه نامه معتبر برای شناور صیادی.

ب - شرط صدور پروانه صید برای اشخاص حقیقی و حقوقی و گروههای صیادی بدون استفاده از شناور، داشتن گواهی نامه صیادی است.

تبصره - صاحبان شناورهای صیادی فقط افرادی را می توانند بر روی شناورها بکار گیرند که دارای شرط مذکور در بند (ب) این ماده باشند.

ماده ۴۳ - شیلات می تواند بر اساس طرح مدیریت ذخایر آبیان نسبت به سهمیه بندی صید برای دارندگان پروانه صید اقدام کند.

ماده ۴ - دارندگان پروانه صید می توانند پس از موافقت کتبی شیلات نسبت به انتقال پروانه صید خود برای مدت معین یا سهمیه معین یا برای تمام مدت اعتبار پروانه یا کلیه سهمیه به اشخاص واجد شرایط مندرج در ماده (۴۴) این آیین نامه اقدام کنند.

تبصره ۱ - پروانه صید انتقال یافته در دفتر شیلات به نام انتقال گیرنده ثبت می شود.

تبصره ۲ - در صورت فوت دارنده پروانه صید در مدت اعتبار آن، پروانه مذکور با امکان تمدید آن به ورثه وی منتقل خواهد شد.

ماده ۴۶ - تعیین ابزار و ادوات صیادی که فروش آنها طبق ماده (۲۲) قانون ممنوع است بر عهده شیلات می باشد.

ماده ۴۷ - شیلات می تواند در موارد ذیل پروانه صید را تا مدت (۳) ماه در فصل صید به حالت تعلیق در آورد:

- ۱ - عدم رعایت موارد ذکر شده در پروانه صید.
- ۲ - در اختیار قرار دادن پروانه برای صید به دیگران بدون کسب موافقت کتبی شیلات.
- ۳ - عدم رعایت ضوابط بهداشتی و کنترل کیفیت منطبق با این آیین نامه.
- ۴ - هر گونه انتقال غیر مجاز محصولات صیادی به شناورهای غیر مجاز یا به خارج از کشور.
- ۵ - صید در مناطق یا فصول ممنوعه.
- ۶ - صید گونه هایی که صید آنها ممنوع اعلام گردیده است.
- ۷ - نگاهداری آلات و ادوات و مواد غیر مجاز در شناور بدون کسب مجوز از شیلات.
- ۸ - حمل و نگهداری محصولات صید غیر مجاز در شناور.
- ۹ - عدم رعایت مقررات مربوط به نصب پلاک شناسایی، علائم و نشانه های منطبق با مقررات بین المللی راه دریایی و روشهای مختلف صید.

ماده ۴۸ - شیلات می تواند در اجرای بند ۳ ماده (۳) و ماده (۱۴) قانون به منظور حفاظت و بازسازی ذخایر آبیان و اعمال مدیریت صید و ذخایر، پروانه صید را در برخی مناطق به طور موقت تا رفع ضرورت تعلیق یا ابطال نماید.

ماده ۴۹ - شیلات می تواند نسبت به ابطال پروانه صید مرتکبین جرایم بندهای ب و ج ماده (۲۲) قانون که دوبار محکومیت قطعی یافته اند اقدام نماید.

ماده ۵۰ - مدت اعتبار پروانه صید از تاریخ صدور حداقل یک فصل صید و حداکثر آن یک سال شمسی است.

ماده ۵۱ - شیلات مجاز است بابت صدور پروانه صید، سالانه متناسب با نوع صید حداکثر به میزان مبالغ مذکور در جدول ذیل و به نسبت ارزش صید سالانه شناور یا گروههای صیادی به عنوان تعرفه پروانه صید دریافت نماید.

جدول نرخ تعرفه پروانه صید

گونه نرخ تعرفه

پروانه صید (درصد)

کف زبانی که با روش ترال صید می‌شوند ۳٪

گونه‌های صید شده با تور گوشگیر ۱٪

کف زبانی که با گرگویی (ففس) صید می‌شوند ۱٪

میگو ۴٪

لابستر ۴٪

آرتمیا ۸٪

کیلکا ۲٪

ماهیان استخوانی (دریای خزر) ۱٪

ماهیان صید شده در آبهای داخلی حوزه فعالیت شیلات ۱٪

تن ماهیان صید شده توسط شناورهای خارجی با روش لانگ لاین ۴٪

تن ماهیان صید شده توسط شناورهای خارجی با روش پرساین ۲۰٪

کیلکای صید شده توسط شناورهای خارجی ۱۰٪

تبصره ۱ - ارزش پایه صید براساس میانگین قیمت عمده فروشی سال قبل و میزان صید براساس میانگین صید سه ساله گذشته خواهد بود.

تبصره ۲ - تعرفه صدور پروانه صید با قلاب برای صیادان در رودخانه‌های منتهی به دریای خزر تا مسافتی از مصب که در حوزه فعالیت شیلات قرار دارد سالانه ۲۵۰۰۰۰ ریال می‌باشد.

تبصره ۳ - تعرفه پروانه صید شناورهای خارجی به ارزشهای معتبر خارجی حسب نظر شیلات دریافت می‌شود.
ماده ۵۲ - کلیه شناورهای صیادی که در آبهای موضوع ماده (۲) قانون، صید می‌کنند موظف به ارائه اطلاعات و آمار شامل طول و عرض جغرافیایی، مشخصات شناور، عمق آب در صیدگاه تاریخ رفت و برگشت روش صید، نوع و میزان صید ساعت توراندازی و دیگر اطلاعاتی که شیلات آنها را درخواست می‌کند در قالب فرمهای متحدالشکل ارائه شده توسط شیلات، می‌باشند.

تبصره - کلیه گروههای صیادی فاقد شناور مستقر در ساحل موظفند آمار و اطلاعات مورد نظر شیلات را در موعد مقرر به شیلات ارائه دهند.

ماده ۵۳ - شناورهای صیادی موظفند حسب درخواست شیلات ترتیب استقرار ناظران را در طول مدت صید در شناور داده و همکاریهای لازم را جهت ثبت و درج و ارائه آمار و اطلاعات صحیح بنمایند.

ماده ۵۴ - به منظور حمایت از صیادان صید ساحلی، شیلات موظف است در اجرای ماده (۱۰) قانون، محدوده فعالیت شناورهای صید صنعتی را از شناورهای صید سنتی در آبهای موضوع ماده (۲) قانون تفکیک نماید.

ماده ۵۵ - صندوق بیمه محصولات کشاورزی مکلف است انواع آبیان صید شده را به میزان سهمیه صید مقرر در پروانه یا ظرفیت شناور در قبال حوادث ذیل بیمه نماید.

۱ - فساد محصول به دلایلی مانند خرابی شناور یا خرابی موتور آن

۲ - عوامل قهری که سلامت شناور و کارکنان را به خطر انداخته و آنها را مجبور به ریختن محصولات به دریا نماید.

۳ - سرقتهای دریایی، آتش طوزی و انفجار .

ماده ۵۶ - کلیه شناورهای صیادی موظف به نصب پلاک شناسایی و گذار شده توسط شیلات می‌باشند.

ماده ۵۷ - کلیه شناورهای صیادی موظفند از علائم و نشانه‌هایی که روشهای مختلف صید و فعال بودن شناور صیادی را در دریا مشخص می‌کند استفاده نمایند.

تبصره - نحوه استفاده از این علائم و نشانه‌ها را دستورالعمل اجرایی شیلات مشخص می‌نماید.

ماده ۵۸ - موافقت‌نامه منعقد شده بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت صاحب پرچم موضوع ماده (۱۲) قانون باید ضمن رعایت سایر قوانین و مقررات موضوعه حاوی موارد ذیل باشد.

۱ - تعیین تعداد شناورهای صیادی مجاز، روش صید، انواع گونه‌های قابل استحصال و میزان صید مجاز .

۲ - پیش بینی تعهدات دولت صاحب پرچم یا سایر نهادهای ذی صلاح دیگر برای تصویب تدابیر مناسب جهت تضمین اینکه شناورهای متعلق به آنها مقررات و شرایط مندرج در موافقت‌نامه یا سایر قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران را رعایت نمایند.

۳ - الزام مالکین شناورهای صیادی خارجی به دادن اطلاعات ادواری منظم در خصوص فعالیتهای صیادی خود با رعایت شرایط مقرر در این آیین نامه .

۴ - الزام به رعایت مقررات و تدابیر اتخاذ شده از طرف جمهوری اسلامی ایران در جهت حمایت از فعالیتهای صید ساحلی .

۵ - پیش بینی حضور بازرسان یا ناظران ایرانی بر روی شناورهای صیادی خارجی در تمام مدت فعالیت آنها در آبهای موضوع ماده (۲) قانون.

۶ - پیش بینی سایر تدابیر و مقررات مورد توافق طرفین از قبیل انتقال تکنولوژی، آموزش حرفه‌ای و غیره ماده ۵۹ - شناورهای خارجی براساس ماده (۱۳) قانون در صورتی می‌توانند برای شرکتهای ایرانی صید نمایند که قرارداد منعقد شده بین مالکین آنها به‌تایید شیلات برسد.

ماده ۶۰ - شناورهای صیادی خارجی که در آبهای تحت حاکمیت یا صلاحیت جمهوری اسلامی ایران قرار دارند یا از آن عبور می‌کنند و مجاز به صید در این آبها نمی‌باشند باید ابزار و ادوات صید خود را به ترتیبی در شناورها قرار دهند که نتوانند به راحتی برای صید مورد استفاده قرار گیرند. در صورت عدم رعایت مقررات این ماده عبور شناورهای خارجی بی ضرر تلقی نگردیده و مطابق با مقررات داخلی و بین‌المللی با آنها رفتار می‌گردد.

تبصره - نحوه قرار گرفتن ابزار و ادوات صید در شناورهای خارجی موضوع این ماده توسط شیلات معین می‌گردد. ماده ۶۱ - شناورهای صیادی خارجی باید با استفاده از وسایل مخابراتی مقتضی ورود و خروج خود را از آبهای تحت حاکمیت و صلاحیت جمهوری اسلامی ایران همچنین موقعیت جغرافیایی و فعالیتهای صیادی خود در مدت حضور در این آبها را در فواصل زمانی منظم و مقرر توسط شیلات به اطلاع آن برسانند.

تبصره - ورود شناورهای صیادی خارجی به آبهای تحت حاکمیت و صلاحیت جمهوری اسلامی ایران منوط به کسب مجوز ورود از سازمان بنادر و کشتیرانی بوده و همچنین شناورهای مزبور در هنگام خروج از بنادر و آبهای موضوع این آیین نامه می‌بایست مجوز خروج از سازمان بنادر و کشتیرانی دریافت نمایند.

ماده ۶۲ - هنگامی که شناور صیادی خارجی در آبهای موضوع ماده (۲) قانون مشغول صید است موظف به رعایت موارد ذیل می‌باشد:

۱ - برافراشتن پرچم کشور متبوعه خود

۲ - برافراشتن پرچم جمهوری اسلامی ایران بر روی دکل اصلی در دو طرف سینه و قسمت پاشنه شناور.

۳ - ثبت نام شناور با حروف درشت بر بدنه و دکل کشتی.

۴ - همراه داشتن گواهی نامه‌های فنی و ایمنی مربوط به شناور و خدمه

۵ - دارا بودن پوشش بیمه‌ای لازم برای جبران خسارت احتمالی آلودگی و خسارت به بندر و تأسیسات ساحلی و خسارت به شناورهای دیگر.

ماده ۶۳ - ناخدا و سایر کارکنان شناور صیادی خارجی در حین صید در آبهای تعیین شده موظف به همکاری و رعایت دستورات مسئولین ذی ربط می‌باشند این دستورات شامل موارد ذیل می‌باشد:

۱ - همکاری با بازرسان مجاز جهت انجام هر نوع بازرسی

۲ - هدایت شناور به بندر در صورت درخواست مسئولین ذی ربط

ماده ۶۴ - ناخدای شناور موظف به داشتن دفترچه عملیات روزانه براساس نمونه (فرمی) می‌باشد که شیلات ارائه می‌کند، این دفترچه ویژه ثبت کلیه اقدامات انجام شده شناور در هنگام صید می‌باشد.

تبصره - ناخدای شناور بایستی با استفاده از رادیو گزارش روزانه خود را به شیلات مخابره نماید.

ماده ۶۵ - ناخدا و تمام خدمه شناور موظف هستند در زمینه‌های ذیل با نماینده معرفی شده توسط شیلات همکاری نمایند:

۱ - ورود به شناور جهت انجام امور علمی و بازرسی ادوات و ابزار صید

۲ - انجام عملیات بارگیری و تخلیه شناور در زمان و مکان تعیین شده توسط شیلات

۳ - در دسترس قرار دادن موارد ذیل و استفاده از تسهیلات و تجهیزات شناور که از نظر نماینده مذکور برای اجرای وظایف وی مفید هستند.

الف - دسترسی کامل به محل استقرار ناخدا و سایر کارکنان شناور، محل صید در روی عرشه، محل نگهداری، عمل آوری، توزین و انبار ماهی.

ب - نمونه برداری

ج - دسترسی کامل به محل نگهداری گزارشهای شناور، دفتر ثبت عملیات و اسناد به منظور بازرسی گزارشها و تکثیر اسناد.

د - دسترسی کامل به وسایل و تجهیزات ناوبری و کمک ناوبری مربوط به فعالیتهای صیادی

ه - سایر اطلاعات مربوط به صید

۴ - ناخدا یا هیچیک از خدمه شناور حق تعرض، جلوگیری از انجام وظایف، مقاومت یا به تأخیر انداختن امور یا جلوگیری از ورود به کشتی، اخطار و غیره به بازرسان در انجام وظایف آنان را ندارند.

ماده ۶۶ - ناخدا موظف به تأمین محل استراحت، غذا و سایر تسهیلات از قبیل تسهیلات دارویی يك بازرس در حد يك افسر می باشد.

ماده ۶۷ - کلیه هزینه های سفر بازرس یا بازرسان از بند جمهوری اسلامی ایران به شناور و بالعکس و همچنین پوشش کامل بیمه برای انجام امور بازرسی باید به وسیله مالک یا اجاره کننده شناور یا نماینده او تأمین شود.

ماده ۶۸ - ناخدا یا اجاره دار شناور در جمهوری اسلامی ایران نماینده تام الاختیار مالک شناخته می شود.

ماده ۶۹ - دارنده مجوز صید شناور صیادی خارجی موظف است حسب نظر شیلات بخشی از کارکنان شناور خود را از اتباع ایران قرار دهد.

ماده ۷۰ - مالک یا ناخدای شناور صیادی خارجی ملزم به آموزش حرفه ای افراد معرفی شده توسط شیلات می باشد تعداد این افراد با توافق شیلات و ناخدای شناور تعیین می شود.

ماده ۷۱ - صید پستانداران دریایی در تمام فصول و مناطق ممنوع است.

ماده ۷۲ - انجام عملیات صید تحقیقاتی در آبهای موضوع ماده (۲) قانون منوط به اجازه کتبی شیلات است که بر اساس طرح عملیات ارائه شده از طرف متقاضی ایرانی یا خارجی صادر می گردد.

ماده ۷۳ - شیلات می تواند در صورت ضرورت شناورهای صید علمی تحقیقاتی را از محدودیتهای زمانی، مکانی، روشی، گونه ای و ابزاری صیدمندرچ در طرح مدیریت ذخایر آبیان معاف کند. این امر باید در پروانه صادر شده قید گردد.

ماده ۷۴ - شناورهای صید علمی تحقیقاتی موظف به قبول حضور ناظران تحقیقاتی که از طرف شیلات معین می گردند، می باشند،

ماده ۷۵ - کلیه داده ها و اطلاعات جمع آوری شده طی عملیات صید علمی تحقیقاتی و همچنین نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل این داده ها و اطلاعات در اختیار شیلات یا هر دستگاه دیگری که توسط شیلات معین می گردد، قرار داده می شود.

فصل هفت: ضوابط روشهای کنترل محصولات آبی

ماده ۷۶ - کلیه شناورهای صیادی باید دارای انبار نگهداری عایق بندی و غیر قابل نفوذ نسبت به حشرات و حیوانات موزی بوده از سطوح داخلی صاف و قابل شستشو برخوردار و هنگام استفاده کاملاً تمیز باشند. انبارها باید طوری طراحی شود که از عدم تماس آب حاصل از ذوب یخ یا پساب بامحصولات شیلاتی صیادی اطمینان حاصل شود.

تبصره - ضوابط عمل آوری بر روی شناورهای صیادی توسط شیلات معین می شود.

ماده ۷۷ - کلیه صاحبان تأسیسات و اشخاص حقیقی و حقوقی متقاضی خرید و تحویل گیری صید از ساحل باید مجوز تحویل گیری از شیلات دریافت نمایند.

۱ - شرایط صدور مجوز تحویل گیری را شیلات اعلام می کند

۲ - تأسیسات عمل آوری آبیان از نقطه نظر مسائل فنی، ساختمانی و بهداشتی باید شرایط و ضوابط تعیین شده توسط شیلات را دارا باشند.

۳ - کلیه تأسیسات عمل آوری، ملزم به نصب برچسب مشخصات بر روی تولیدات خود می باشند.

۴ - برچسب واحد عمل آوری باید دارای نام و نشانی واحد تولیدی، شماره سری ساخت، شماره پروانه بهره برداری، میزان و نوع مشخصات و ترکیبات محصول، تاریخ تولید و انقضای مصرف و شرایط نگهداری باشد.

۵ - کارشناسان شیلات می‌توانند به منظور ایفای وظایف و مأموریت‌های محوله در ماده (۳) قانون از تأسیسات عمل آوری و مزارع تکثیر و پرورش آبزیان بازدید به عمل آورند و صاحبان آنها موظف به همکاری می‌باشند.
ماده ۷۸ - ضوابط کنترل کیفی حمل و نقل و نگهداری آبزیان در شناورهای صیادی، بنادر صیادی و مزارع توسط شیلات اعلام می‌گردد.

ماده ۷۹ - انتقال کلیه آبزیان زنده اعم از تخم چشم زده، لارو، بچه ماهی، میگو و سایر آبزیان و تولید آنها در داخل کشور منوط به کسب مجوز از شیلات است
فصل هشتم: حفاظت از محیط زیست آبزیان

ماده ۸۰ - ایجاد هر گونه آلودگی مؤثر یا انتشار بیماری‌های مسری و تخلیه فاضلاب‌های صنعتی، شهری و کشاورزی بطور مستقیم به آب‌های موضوع ماده (۲) قانون قبل از تصفیه و اطمینان از اینکه آب خروجی حاوی هیچ گونه ترکیب یا ترکیبات مضر برای منابع آبی بالاتر از حد استانداردهای تعیین شده نیست، ممنوع است.

تبصره ۱ - استانداردهای موضوع این ماده توسط سازمان حفاظت محیط زیست و با هماهنگی سازمان مدیریت منابع آب کشور، شیلات و سایر دستگاه‌های ذیربط تعیین و اعلام می‌شود.

تبصره ۲ - شیلات مکلف است پس از طرح شکایت ضمن تعیین میزان خسارات وارده تقاضای ضرر و زیان نماید.
ماده ۸۱ - در اجرای ماده (۲۱۹) قانون و به منظور کشف و تعقیب جرایم موضوع آن، نحوه همکاری بین شیلات و نیروهای انتظامی بوسیله دستورالعمل مشترکی که به تصویب وزارت جهاد سازندگی و وزارت کشور می‌رسد، مشخص خواهد شد.

حسن حبیبی - معاون اول رییس جمهور